Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

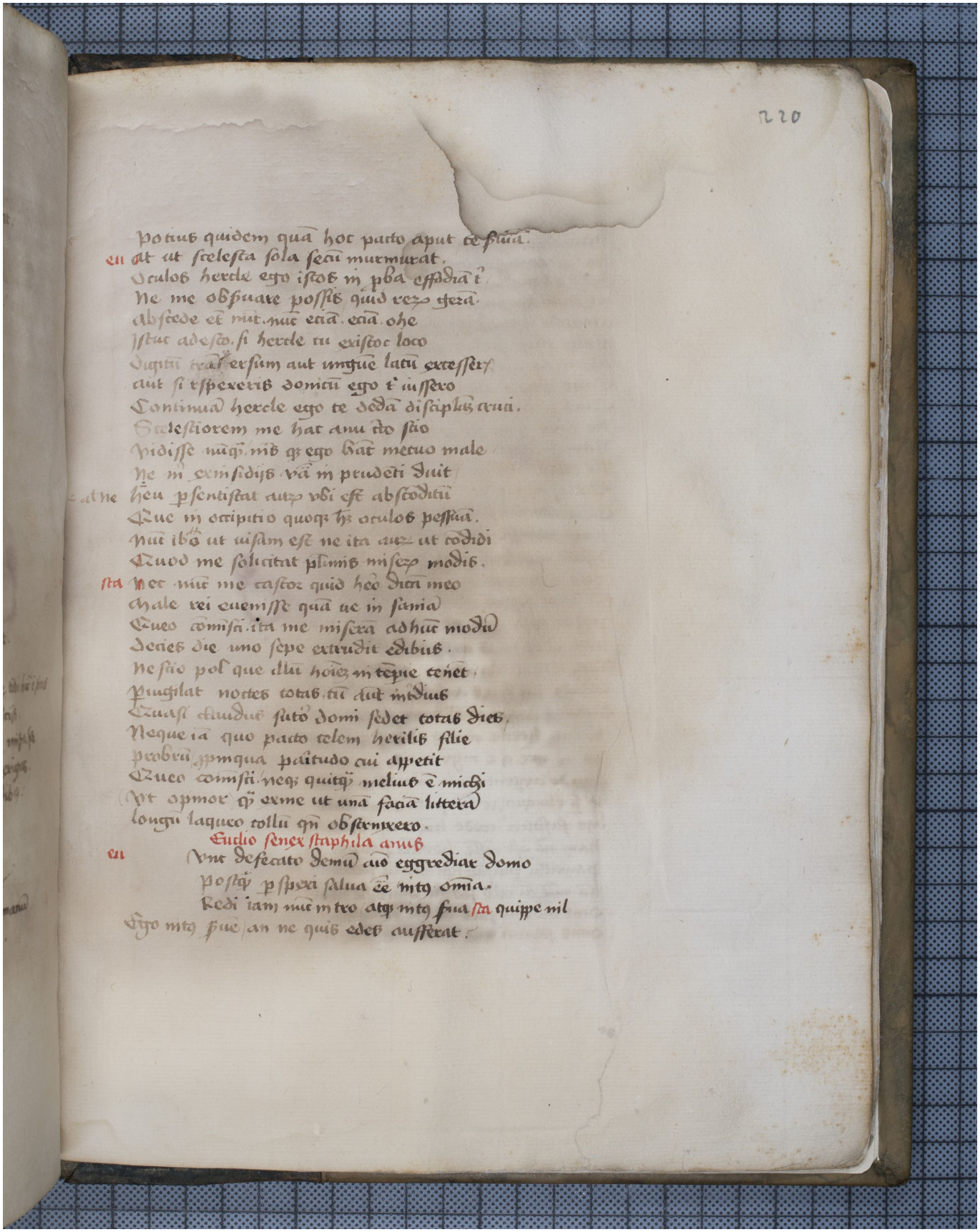

220

potius quidem qua hoc parto aput te fuui.
eu at ut scelesta sola secu murmurat.
Oculos hercle ego istos in pba effodiat
Ne me obfuuare possit quid rego cetera
Abscede et mit. nuc eia. eia. ohe
Istuc adesto. si hercle tu existoc loco
Digitu trans ersum aut unguc latu extesset
aut si tsperexeris domitu ego t' iussero
Continuad hercle ego te doda disciplis cruci.
Scelestiorem me hat anu dto suo
Vidisse nugi. mis qz ego hat metuo male
Ne in exmsidys via in prudeti duit
at ne heu psentistat auro vbi est absconditu
Quc in ocipitio quoqz hz oculos pessuu.
Nuc ibo ut iusam est ne ita aurz ut condidi
Quod me solicitat plumis mnsero modis.
sta Nec nuc me castor quid heo dicu meo
Chale rei euemisse qua ue in samia
Cueo comsi. ita me misera adhuc modu
Decies die uno sepe extrudit edibus.
Ne scio pol que dlu hoiez in tepe tenet
Pucilat noctes totas tu dut inidius
Quasi claudus suto domi sedet totas dies
Neque ia quo parto telem herilis filie
Probru ppinqua pcitudo cui appetit
Cueo comsi. neqz quitq melius e michi
Vt opmor qi exme ut una faciu littera
longu laqueo tollu qn obstenuero.
Eudio senex staphila anus
eu Vnc desecuto demu ad eggrediar domo
Postq pspexi salua ce mtq omia.
Redi iam nuc intro atq mtq frua sta quippe nil
Ego mtq fue an ne quis edes ausserat.